

Det første angaar en Overskrivelse paa Rejsepengene til Vægdsrullemandskabet, hvortil der var bevilget 100,000 og brugt 136,000 Kr. I det Udvalgets Mindretal her har sluttet sig til Flertallet, er det i Virkeligheden kun som en Konsekvens af Udvalgsmindretallets egen Udtalelse i Bilaget, hvor Mindretallet ønsker, at der skal søges Tillægsbevilling for den Slags Overskrivelser, naar de ere forholdsvis betydelige, og det er jo 36,000 i Forhold til 100,000. Der er dernæst nogle Overskrivelser angaaende Sindsstyggeanstalterne, Færøernes Jernforening og Sorø Skovvæsen. Endelig er der et Punkt, om hvilket der er Uenighed mellem Flertallet og Mindretallet. Det drejer sig om to Rejseunderstøttelser, der ere udgivne paa § 21, under Kontoen: Almindelige Udgifter, nemlig en Rejseunderstøttelse til Kandidat Bruum til en Rejse i Udlandet for at gøre sig bekendt med forskellige statistiske Bureaurs Ordning, Formaal og Virksomhed, og en Rejseunderstøttelse til Kaptein Leigh-Smith i Anledning af en af ham i Sommeren 1894 foretagen Rejse for at samle Materiale til Brug ved den fortsatte Udgivelse af hans Skrift om Sandbrugskreditinstitutioner. Udvalgets Flertal mener, at det er ganske urimeligt at afholde Rejsseudgifter af en Konto, der angaar Kængøring i Ministeriet, Brug af Konvolutter, Bogtrykkerarbejde, Udgifter til Bøger, Blade og Tidsskrifter, Bogbinderarbejde og Telegrammer. Midt ind i disse Konti stiller man to Rejseunderstøttelser. Der findes paa forskellige Paragraffer i Finansloven Konti for Rejsseudgifter, Honorarer og Understøttelser, og det vilde have været rimeligt, om Rejseunderstøttelsen til disse Mænd vare afholdte af disse Konti. At afholde Rejsseudgifterne af Kontoen til almindelige Kontorholds-godtgørelser kan Udvalgets Flertal sammen med Statsrevisionen ikke se er berettiget og paataaler det derfor.

Hermed gaar jeg over til det, der er de væsentligste Punkter paa dette Statsregnskab. Her er en hel Række Punkter, hvor Folketingets Statsrevisorer nægte at lade Udgifterne passere, medens de af Landstinget valgte Statsrevisorer indstillede dem til at passere. Der er først paa § 17, I. A. en Udgift til Pension til Embedsmænd og Embedsmænds efterladte. Paa denne Konto har Gendarmkorpsjets forhenværende Chef, Oberstløjtnant la Cour, og ligeledes Kaptajn Kryssing oppebaaret Ventepenge et Par Maaneder efter den 1ste April. Det er atter Gendarmeriets Afvikling, der kommer frem her. Vrede Medlemmer ville erindre, hvorledes det var fremme paa det forrige Aars Regnskab paa en regnskabsmæssig set ganske

utilladelig Maade. Ikke desto mindre har man ikke sat hele Gendarmeriets Afvikling frem der, og hvorfor man ikke har gjort det, er vanskeligt at sige. Og samtidig med, at man giver Kaptajn Kryssing og Oberstløjtnant la Cour Ventepenge, giver man dem ogsaa en Understøttelse. Ingen kan vide hvorfor, om det er en Væresbevisning, eller hvad det er, man giver de to Herrer. Med Hensyn til Ventepengene henholder man sig til en Pensionslov af 1858; men de to Statsrevisorer saavel som Udvalgets Flertal kunne ikke indrømme, at der har været lovlig oprettede Embeder, i Kraft af hvilke de to Herrer kunne være berettigede til at modtage Ventepenge ved deres Afstedigelse. Vi maa betragte det som et ganske privat Mellemværende med de private Mænd, der tillige vare Ministre. Med Hensyn til Understøttelserne er der det aparte ved det, at samtidig med, at man baade giver Ventepenge og Understøttelse, udgiver man et Beløb til 3dje Revisionsdepartementet for Revision af Gendarmkorpsjets Regnskab. Det var dog rimeligt, naar de to Herrer baade saa Ventepenge og Almisse, at de da gjorde nogen Nytte for dem og foretog den Revision, der skulde til. Det er i det hele ret aparte, at man skal betale Revisionsdepartementet for at udføre det Arbejde, som man mener lovmæssig hører hen under Revisionsdepartementet. Af disse Grunde maa Udvalgsflertallet følge de Herrer Statsrevisorer Hørup og Madsen-Mygdal i deres Indstilling om, at de nævnte Udgifter ikke kunne passere.

Jeg kommer saa til de sidste Punkter, om hvilke de nævnte Statsrevisorer have gjort den Indstilling, at de ikke kunne passere. Det er ganske ujemlede Udgifter, som Ministeriet har tilladt sig at afholde, og som løbe op til 2½ Million Kroner. De ere anvendte til Fæstningsforhold. De have ikke nogen provisorisk Lovhjemmel, i Kraft af hvilken de ere afholdte, og heller ikke nogen Lovhjemmel fra dette Ting's Side. Naaget Ministeriet vidste, at det ikke vilde saa disse Beløb bevilgede, idet den venstre Side af de forligsgørende Partier havde taget Afstand fra disse Udgifter, paatog man sig dog det Hverv at administrere med ganske ubevilgede Udgifter. Det Ministerium, der finansielt vilde føre os tilbage paa Lovens Grund, maatte selv begynde sin Gerning med fuldstændig at gaa uden for Lovens Grund, og der var jo ikke nogen som helst tvingende Nødvendighed derfor. Da Ministeriet jo interesserede sig for at vedligeholde den Magtfordeling, der er fastsat ved Provisorierne, saa havde det slet ikke været urimeligt, om Ministeriet selv